

**Jste ambiciózní?
Je Váš příjem nižší než by jste si zasloužili?
Dokážete být samostatní a aktivní?**

Německá obchodní společnost
nabízí spolupráci
několika schopným lidem.

Požadujeme: vysoké pracovní nasazení, věk minimálně 18 let,
seriózní vystupování, chuť se učit.

Nabízíme: flexibilní pracovní dobu, kariérní růst,
odměna dle výkonu v EUR, silný zahraniční partner,
možno na HP i VPP,
schopnost komunikovat s lidmi výhodou.

**Tel.: 777 077 975
Po - Pá 9 - 15 hodin**

777 077 975
Vysoké
nad Jizerou

Dodáno po uzavěře.

Mnoho občanů má připomínky k letošinnému solení silnic. Pan Martin Štěpánek se obrátil přímo na Krajskou správu silnic Libereckého kraje. Jejich odpověď citujeme bez komentáře a oprav.

Vážený pane Štěpánku,

na základě Vašeho dopisu byla provedena opakovaná kontrola zimní údržby, poslední dne 18.1.2004, při které bylo konstatováno, že je přesně dodržován plán zimní údržby.

Pokud se na silnicích procházející Vysokém nad Jizerou objevují zbytky soli, je třeba si uvědomit, že ji sem zavázejí vozidla přijíždějící ze silnice I/10 Tanvald - Harrachov, I/14 Jablonec n/J - Jilemnice a i z jiných solených tras. Vozidla, která zaparkují ve Vysokém n/J a nebo projíždějí úzkým koridorem před a za náměstím vytvářejí ze svých blatníků a podvozků sněh, který by mohl minimu NaCl obsahovat.

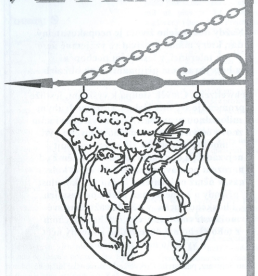
Provedené kontroly neprokázaly, že by silnice II/290, III/29063, III/29064 a III/2887 procházející městem byly chemicky ošetřeny.

S pozdravem

ing. Petr Erban
ředitel KSS LK

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník 1-2/2004 vedoucí redaktorka
Ludmila Hnyková, náklad 450 ks, cena 10,- Kč. Příspěvky zasílejte do každého
3. v měsíci na MěÚ ve Vysokém n. J. PSČ 512 11. Redakce-Muzeum-tel.: 481 593 118
V roce 2004 vytiskl R. Friede, tiskárna merkantilu Roprachtice - tel/fax 481 593 163

VĚTRNÍK

Leden - únor 2004

**ZPRAVODAJ MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Cokoliv jste učinili dobrého, to zůstává.

Albert Schweitzer

Každý den našeho života je neopakovatelný dar, který máme prožívat ve vzájemné úctě a toleranci, v laskavém pochopení a bezvýhradném přijímání svých bližních, což dohromady vystihuje výrok Alberta Schweitzera. Člověk stoupá k výšinám, jestliže proměňuje své dny láskou, službou druhým a milosrdnou pravdou... V tom všem se i nám znovu otevírá úžasná možnost nového bytí, moudrý návod jak žít a nepromarnit nejvzácnější dar - zážitek života, v němž od narození poznáváme sami sebe i svět kolem nás, v němž objevujeme krásu a dokonalost přírody a žasneme nad hlubinou vesmíru i lidského ducha, v němž zvažujeme své možnosti volby dobrého i zlého, abychom z toho všeho nakonec vydali konečný účet a vyšli do nové skutečnosti.

Jan Schwarz, patriarcha Církve československé husitské

ZPRÁVY z městského úřadu

Hovory S

Vážení občané, před několika dny jsme prožívali slavnostní náladu svátků vánočních a ukončení roku 2003. V tyto dny právem zdůrazňujeme lidskost, vztah člověka k člověku, vzájemnou důvěru jednoho k druhému, opravdové pochopení a úctu. V žádném jiném období se nenaplní lidská srdce takovou pohodou. Je v něm současně příležitost k tomu, aby i životem unavený člověk se zastavil a zavzpomínal. Bilancovat za všechny není možné, to musí udělat každý sám. Výsledky budou různé. Jsou některé věci, o nichž se hovoří, a věci, o nichž se raději mlčí.

Za všechny pracovníky Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou, vám, drazí přátelé, přeji z celého srdce příchod pohody, míru a štěstí. Neboť nejen v první den roku žije člověk touhou po lásce a porozumění, ale je mnoho dní příštích, v nichž člověk potřebuje blízkost druhých. Kéž toto přání se vám všem splní a je posilou v dalším životě, abychom opět za rok se v tyto dny ve zdraví sešli.

Jindřich Matura
starosta města

*Jen ne válku,
stačí, že máme mír!*

Vladimír Komárek

Malíř jistě věděl, o čem mluví. Máme mír už přes 50 let a byl drazé zaplacený i bez války. Přejme si, aby se vstupem do Evropské unie v květnu tohoto roku pokračovalo mírové soužití ve "staronové" Evropě. Všechno záleží na lidech, tedy i na nás všech, jak dalece si svou identitu zachováme a udržíme. Nejlepším prostředkem je práce, v našem případě práce pro město.

Za takovou dobrou a poctivou práci děkuje MěÚ panu Karlu Burgermeisterovi, elektrikáři a údržbáři městských zařízení, který dnem 1. 1. 2004 odchází do důchodu. Přejeme mu hodně zdraví.

MěÚ děkuje rovněž všem pracovníkům, kteří se po celé vánoční svátky starali o dostatek vody a bezporuchovost vodovodního zařízení, o to víc, že od léta přetrvává nedostatek vody. Největší dík patří městskému vodákově Martinu Nesvadbovi.

Oslavy 650. doloženého výročí města

Přípravy jsou v plném proudu. Nejdůležitější je zpráva z Ministerstva kultury. Na žádost starosty města pana Jindřicha Matury o převzetí záštity nad oslavami odpověděl ministr kultury Pavel

Dostál dopisem ze dne 13. 11. 2003, z něhož cituji:

"Děkuji Vám, vážený pane starosto, za projevenou důvěru a rád Vám sděluji, že osobní záštitu nad oslavami 650. výročí města v roce 2004 přijímám. Přislíbit osobní účast na oslavách ve Vysokém v srpnu 2004 Vám však zatím nemohu, je to termín dosud příliš vzdálený."

Do konce ledna bude dokončen sborník a výroba pamětních medailí. Vyrábí je Znak, Malá Skála, autorem je Mg.A Jan Hásek ze Železného Brodu. Ve výrobě je už i příležitostné razítko a do finální akce se připravuje prapor. K dostání bude i několik druhů pohlednic Vysokého a přilehlých vesnic. A konečně došlo i na různé upomínkové předměty, všechny opatřené logem oslav. Moc by nás potěšilo, kdyby se příprav zúčastnilo co nejvíce občanů, rodáků i přátel Vysokého, a to zajímavými fotografiemi, nápady a náměty, vzpomínkami, písemnostmi nebo předměty. Obracjte se přímo na pana starostu.

Tsjecho Invest

Firma zatím žádný projekt nepodala.

Dům č. 55

MZ rozhodlo prodat nebo pronajmout tento dům na náměstí do konce května t. r. V současné době jsou čtyři zájemci o koupi a jeden o pronájem nebytových prostor.

Vyhýláška o poplatcích

Upozorňujeme majitele psů, že koncem ledna končí i lhůta na

zaplacení poplatků. MěÚ klade důraz rovněž na povinnost ubytovatelů. Povinné dávky jsou součástí městského rozpočtu a rozpočet umožňuje provádět plánované akce města. Nezapomínejte!

Zboření ště

Začalo jednání s majiteli. Dům patří Bohumilu Macháčkovi (t. č. v DD Rokytnice nad Jizerou), pozemek kolem jeho sestře Haně Ludvíkové. Podle dohody zaplatí město paní Ludvíkové za pozemek, uklidí zboření ště a oba pozemky budou patřit městu. Rozhodnutí musí být potvrzeno soudně, aby nabylo platnosti.

Rovněž byl kontaktován majitel domečku proti Macháčkovým. Slíbil, že přijede do Vysokého a celou záležitost vyřeší. Tím by se město zbavilo dvou ostudných objektů, některé budou bohužel dělat ostudu i při srpnových slavnostech.

Jízdní řád

Jako přílohu najdete v časopise jízdní řád. Novinkou jsou vždy dva časy - odjezd z Vysokého a pod ním doba, kdy autobus do daného místa dojde.

*Z rozhovoru se starostou zpracovala
Ludmila Hnyková*

Oznámení klientům státní sociální podpory

Vážení klienti,
s účinností od 1. ledna 2004 dochází z

organizačních důvodů ke změně úředních hodin pro veřejnost na pracovišti státní sociální podpory ve Vysokém nad Jizerou.

Úřední hodiny:

**pouze každý lichý pátek v roce
od 7.30 do 14.30 hod.**

Prvním úředním dnem v novém roce je 16. leden 2004.

V ostatní dny je možné řádně vyplněné žádosti vhodit do sběrné schránky umístěné na podatelně Městského úřadu ve Vysokém nad Jizerou. Schránka bude jednou týdně vybírána a žádosti předány tak jako dosud k vyřízení na kontaktní místo státní sociální podpory do Rokytnice nad Jizerou:

Dolní Rokytnice 373 - odbor SSP
512 44 Rokytnice nad Jizerou
tel.: 481 522 860

Děkujeme za pochopení.

*Pavla Šimánková
vedoucí odboru SSP*

Informace pro zdravotně postižené ze Semilsky

Centrum pro zdravotně postižené v Semilech, se sídlem v Bitouchovské ul. č. 1, je přechodně uzavřeno z personálních důvodů. Výchledové se

počítá s přemístěním střediska do jiných prostor. Informace a dotazy směřujte na tel. 485 104 044 - E. Krutská, ředitelka CZP LK.

Poděkování

Rok rychle uběhl a opět přišlo pozvání MěÚ ve Vysokém na předvánoční setkání důchodců. Uskutečnilo se 6. prosince. Sál byl plný.

Po zahájení panem starostou následoval dlouhý program. Předvedly se dvě skupiny dětí z mateřské školy. Jejich program byl krásný, děti účinkovaly s chutí a radostí. Však byly odměněny silným potleskem. A následovalo pásmo sestavené paní knihovnicí Ivou Řehořovou. Vystoupili v něm žáci zdejší školy s velmi náročným a dobře nacvičeným programem. Kdo zná práci s dětmi, tak ví, kolik hodin práce a hlavně trpělivosti je potřeba vynaložit, než se může s dětmi vystoupit. Zakončení programu obstarala skupina tanečnic a tanečníků. A bylo co obdivovat! Zejména výkon Tomáše Tichánka - jak v pásmu scének, tak v tanci. Jeho taneční kreace byly téměř profesionální. Všem účinkujícím, i těm, kteří navíčili, patří velký dík.

Při hudbě pak bylo podáváno občerstvení. Roznášel pan starosta, pan Srna a pan Bartoš. Všem chutnalo a ještě pro každého byl připraven talířek s mnoha kousky výběrného vánočního cukroví. Nálada byla

dobrá, několik párů důchodců tančilo.

Děkujeme.

Miloslava Hausmannová

NEMOCNICE

Informace z nemocnice

Konec roku je pro každé pracoviště dobou nejen radostného očekávání blížících se Vánoc, ale hlavně dobou účtování, vyplňování hlášení a hodnocení uplynulého roku. Nejinak je tomu i v nemocnici. Dne 12. 12. 2003 proběhla v malém sále divadla Krakonoš výroční schůze. Zaměstnanci byli seznámeni s hospodařením ústavu, s nákupy, s příjmy od pojišťoven, dárců a samoplátců asydvají.

V letošním roce jsme opět pokročili ve vybavování nemocnice potřebnou technikou, ať již zdravotnickou nebo jinou. Blížící se vstup do Evropské unie a s tím související dolaďování norem vybavení je pro každé pracoviště velkou zkouškou. Postupně vybavování bude pokračovat i v příštím roce. Vše samozřejmě závisí na tom, jak plynulá budou platby pojišťoven, zdroj našich hlavních příjmů.

Vzdělávání

V Pardubicích ve dnech 28.-29. 11. 2003 se sestry pečující o hojení ran

zúčastnily mezioborového semináře o hojení ran. Přivezly mnoho nových informací, které využijeme ve své práci.

Lékaři se 6. 12. 2003 zúčastnili každoročního plastického dne v Praze, jehož obsah byl letos věnován rekonstrukcím prsů po operacích. Také odtud si odnášíme mnoho nového.

V listopadu a prosinci přednášel dr. Paroulek na semináři všeobecných chirurgů v Jindřichově Hradci o krytí defektů u diabetiků na ruce a dr. Kehrle na semináři ortopedů v Harrachově o řešení některých typů zlomenin na ruce.

Kultura

Dne 27. 11. 2003 jsme uspořádali pro děti našich zaměstnanců a jejich rodiče představení nazvané Kašpárkova besídka. Děti zhlédly loutkové představení Princezny Jitřenky se vřává zahrané divadelníky z Krakonoše, zahrály a zasoutěžily si. Většinou se ani nechytlo domů.

Dne 29. 11. 2003 jsme uspořádali další vánoční koncert v kostele svaté Kateřiny ve Vysokém. Tentokrát jsme pozvali k vystoupení ženský pěvecký soubor Chorea chorcontica z Trutnova. Konečný výtěžek koncertu byl 8.250,50 Kč a suma byla použita k nákupu elektrokoagulačního přístroje na stavení krvácení, jehož celková cena je téměř 150.000 Kč. Všem sponzorům a dárcům děkujeme a těšíme se na další koncert opět za rok o adventu.

Víte, že...

krev je nejceennější tekutina a dárců není nikdy dost. I do chirurgie ruky patří operační výkony, kde je potřeba krevní ztráty nahradit krevním převodem od dárců. Není to nic levného. Ke zlepšení krevního obrazu po velké ztrátě krve je potřeba jedné i více krevních konzerv. Obvyklá cena jedné je 3516 Kč.

MUDr. Alena Schmoranzová,
primárka

*Uvidíš-li ušlechtilého,
snaž se mu vyrovnat;
uvidíš-li špatného,
zpytuj své svědomí.*

Confucius

Ze života církve

Svatosti

3. část - Eucharistie Ldl

Eucharistie nebo též svaté přijímání, večeře Páně, je završující iniciační svátostí. Slova ustanovení nalezneme ve všech synoptických evangeliích (tj. Matouš, Marek a Lukáš), avšak nejstarší biblická zmínka je v 1. listě

apoštola Pavla do Korintu (1Kor 11, 17-34), který byl napsán cca roku 55 po Kristu. Možná budeme překvapeni, že u evangelních podání nalezneme drobné odchylky, jež jsou dány charakterem toho kterého evangelia podle doby a místa napsání a adresování (Matouš Židům, Marek pohanům a Lukáš Řekům).

Eucharistie (z řec. díkyvdání) je centrem druhé části mše, tzv. bohoslužby obětí, kdy kněz po slovesch ustanovení pozvedává chléb a víno, které jsou zanedlouho podávány věřícím. Tak vypadá vnější podoba vysluhování svátosti, která se u většiny církví příliš neliší. V chápání eucharistie jsou však mezi jednotlivými církvemi značné rozdíly. V katolickém prostředí je eucharistie vnímána jako opakování Ježíšova úkonu, kterým předznamenal obět druhého dne na kříži. Kněz vystupuje na místě Kristově. Není druhým Kristem, ale činí tak na základě Kristovy výzvy: "To čiňte na mou památku." V církvích reformovaných je večeře Páně pojata jako připomínka Ježíšova spasného jednání. V církvi československé se mluví o zpřítomnění Ježíše Krista. Různorodost pojetí třetí svátosti je zapříčiněna otázkou, jaký je při bohoslužbě vztah mezi chlebem a vínem na straně jedné a tělem a krví Krista Ježíše na straně druhé. Mnozí teologové a církevní učitelé dvou tisíciletí se snažili dát odpověď na to, jak tento vztah definovat a jak slovně pojmenovat tajemnou proměnu. Z Pisma je zřejmé, že první křesťané

slavili tuto svátost ne z touhy po mystickém zážitku, ale z pragmatického důvodu - aby se najedli. Bohatší bratři vzali na bohoslužbu jídlo a pít a po bohoslužbách se chudí najedli. Dříve tedy měla večeře Páně agapální charakter. Někteří "osvícení" faráři se domnívají, že již v prvotní církvi předsedající prováděli při nedělním transsubstanciaci (přepodstatnění). Zde musíme vykonat "hermeneutický ponor" do způsobu myšlení v semitské oblasti prvních dvou století, kterou ovládala, jak víme, antická řecká filosofie. V Řecku platilo, že co řekl král, okamžitě se stalo skutečností. Ihned byla vykonána královská vůle. Nebylo rozdílu mezi slovem krále a realitou. Kristus přišel zvěstovat příchod Božího království, i on je jeho králem. Jestliže Ježíš při poslední večeři bere do rukou chléb a říká: "Toto je mé tělo", je to slovo krále, tzn. že první křesťané neviděli rozpor mezi tím, co Ježíš držel v rukou, a tím, co vyřkl. Takto měli vyřešenu kvalitativní přeměnu chleba a vína v rané křesťanské církvi.

Jaroslav Křivánek

Po Vánocích

Utekly nám, užili jsme si jich, prožili jsme je, anebo žijeme z nich? Žijeme s dárky a z dárků, které teď můžeme nosit, můžeme je číst, dívat se na ně nebo si s nimi hrát. Naši nejbližší nás neobdarovali ničím, co se dá jen sníst, ale ničím trvalejším, abychom

si tím víc uvědomovali, že jsme si navzájem darem jako rodiče i děti, jako sourozenci, příbuzní, přátelé, jako lidé. Bez dárce by nebylo daru. A tak si snad tím víc každý z nás uvědomí, že život je také dar, nejen jeho, ale všech lidí. A proto máme tu největší snahu tento život žít a zachraňovat, jak se dá.

Křesťané slaví právě o těchto svátcích příchod Zachránce, který je zároveň i Dárceem, - Spasitelem, který je zároveň i Stvořitelem. Když říkáme "život", nemyslíme přece jen proces konzumace a trávení, funkci svalů, nervové podněty... Jde nám o kvalitu a krásu, která není nutně vázána na "vegetační" bezproblémový příběh. Říká se, že co nic nestojí, za nic nestojí - o životě a jeho kvalitě to platí především. A jistě stojíme hodně sami sebe a stojí nás i naši blízní. Nejen peněz, ale i starostí a někdy i obětí.

A tak když můžu uvažovat o smyslu života, tady na horách mezi vámi, pozorovat kouzelné východy i západy slunce a nyní ty zasněžené kopce večer ozářené rozsvícenými okny chalup, bílé pláně jako čisté stránky pro psaní dalších kapitol života, mohu se jen ptát: "Jak jsem si zasloužil být blíž k nebi?". Byť o ten kousek blíž, protože to opravdové nebe je ona příslibená dimenze života, kterou zatím nechápeme. Ale kdo chápe, jak je na horách, když po celý dosavadní život nevyšel ze smogu velkoměsta? A tak můžeme takto motivováni uvažovat o té pravdě víry, že ten, který přišel na zem o prvních Vánocích, připravil nám ráj, který

začíná už tady na zemi v pokoji a jistotě srdce, v krásě pravé lidskosti, zkrátka v lásce, která na cestě k tomuto cíli počítá se zodpovědností a obětí. Světlo přišlo na svět a Dárce a Zachránce nám pomůže cestu najít.

P. Pavel Ajchler

Zprávy z muzea

Zahájení výstavy Davida Schmoranz

V sobotu 29. listopadu 2003, nežli se v předvečer první adventní neděle rozeměly počáteční tóny koncertu konaného ve vysokém kostele svatě Kateřiny Alexandrijské, měli návštěvníci protěží muzejní budovy po patnácté hodině odpolední možnost hudebních a výtvarných zážitků na vernisáži výstavy děl Davida Schmoranz, nadešpané otázkou Koukej, dojdeme tam? s podtitulem sdělujícím, že se jedná o fotografie a obrázky.

Tohoto výtvarníka váže ke zdejšímu končinám zvlášť lékařské působení jeho bratra a švagrové. David Schmoranz, narozený v Praze 26. prosince 1950, navštěvoval v mládí lidovou školu umění. Jeho živobytím jsou tesařské práce, zvláště opravy krovů historických staveb, což dokazují i některé neobvyklé fotografické pohledy z výše na pražské staroměstské střechy. Z rozpětí let osmdesátých minulého

století až současnosti zrakům veřejnosti zde vystavil pět obrazů a šest koláží. Druhou částí výstavy se stalo osmdesát fotografií, včetně čtyř fotografických koláží. Tyto snímky rámy pozoruhodně sdružují vždy po čtyřech a tvoří tak dojem blízký pohledu oknem. Pomineme-li šestnáct fotografií Beskyd, osm fotografií někdejší pražské Královské obory, osm záběrů z pražského libeňského přístavu a pražské záběry staroměstské a malostranské, zjevuje se před námi plejáda námětů vysokých, které podnítily celou polovinu vystavených fotografií.

Vernisáž doprovodily hudbou paní Hana Friedlová na flétnu a Anna Hejralová na přenosný klávesový nástroj, čímž nabyla atmosféra vernisáže, návštěvené asi šedesátí hosty, patřičné souhry všem. Tu navíc posléze doplnily i labužnické speciality, včetně cukroví z rodových receptů Schmoranzových. Též příjemný byl i vzájemný a přátelsky laděný hovor přítomných, který se ve vypořádání podkrovní rozhostil. Mně osobně bylo ctí, že jsem mohl předat úvodní slovo panu Bohuslavu Nekolnému z divadelního ústavu. Ten byl jako autorův přítel mile překvapen jeho posunem od spíše pesimistických akcentů některých jeho obrazů a koláží k optimistickým barvám a světlou fotografií. Kontrast obou složek díla vzešlého z nitra autorovy osobnosti zůstává návštěvníkům muzea k posouzení do posledního lednového dne roku 2004.

Michal L. Jaki

Pozvánka na chystané výstavy

Od 1. února do 31. března 2004 se chystá do přízemí vysokého muzea výstava sběratele a zpracovatele kamenů pana Josefa Malého z Rovenska pod Troskami, nazvaná Minerály severní Afriky.

V podkrovní vysokého muzea se připravuje slavnostní otevření výstavy obrazů a kreseb Tomáše Příbyla z Jablonce nad Nisou, žáka lomnického Franty Patočky. Ukončení výstavy se sice plánuje až na 15. duben 2004, ale doufáme, že si na návštěvu této výstavy vyhradíte čas již dříve, nejlépe hned o chystané vernisáži ve sobotu 7. února 2004 v 15.00 hodin.

mj

Novoroční příchoda

V prvním roce našeho manželství jsme se rozhodli přivítat nový rok láhví šampaňského. Ani nás nenapadlo, že na jeho otvírání musí být určitá praxe. Nic netušíc jsem nachystala skleničky, manžel přinesl ze spíže láhev a jal se ji otvírat. Ozvala se rána a vzápětí se šampaňské snad rychlostí blesku finulo z láhve. Manžel v leknutí hrdlo láhve vsunul do úst v domněni, že to zachrání, ale tváře se mu v mžiku tak vzduly, že musel rychle vyndat láhev z úst a už jsme jen bezmocně pohlíželi na velikou kaluž na podlaze a úplné prázdnotu láhve. Do skleniček

nezbylo nic, ale zato celý obývací pokoj voněl šampaňským.

V příštím roce nám to nedalo a opět se nám zachtělo šampaňského. To už jsme si řekli, že je budeme otvírat v chodbičce. Tam bylo trochu přítmi, rozhodli jsme se, že s láhví půjdeme k oknu a já přidržím pod láhví hrnec, v případě nezdaru se aspoň něco zachrání. Pod oknem jsem měla postavenou otevřenou pračku, aby dobře vyschla, a tak jsem stála připravena s hrncem nad ní. I když jsem věděla, že šampaňské bouchá, lekla jsem se tak, že hrnec skončil v pračce i se šampaňským. Naštěstí jsme měli ještě jednu láhev a manžel prohlásil, že by v tom byl čert, abychom trochu neochutnali. Konečně se otevření podařilo bez maléru a my se s chutí napili.

Hana Pochopová

*Dobrý vitp vydá za kus chleba a
veselá mysl nahradí nejen pohár
vína.*

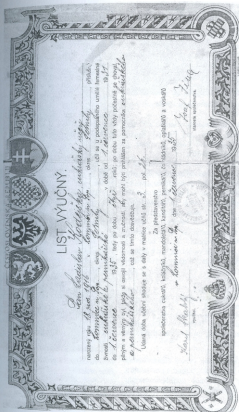
Gottfried Keller

Okénko podnikatelů

Vysoké a suchary

2. část

Krátce po vydání posledního čísla Větrníku jsem dostala dopis od

Majitel výučního listu z roku 1935.

našeho dlouholetého čtenáře z Prahy (95 let), který náš časopis nejen pečlivě čte, ale často i vtipně a zajímavě komentuje.

Píše: "Větrník jsem už přečetl, je v něm opět mnoho zajímavého. Zaujaly mě zvláště ty vysoké suchary, jak se stěhují z Lomnice. Bývala to pochoutka, zvláště ty mandlové. Jinové byli dva, Antonín byl průbojnější, inzeroval a dělal reklamu. Pamatuji si, že má Jina za patrona Antonína. Nyní, když se budou vyrábět ve Vysokém, hodil by se možná také takový reklamní slogan:

V Lomnici již Jina, co měl za patrona Antonína, suchary nedělá. Výrobu převzalo Vysoké. "Jsou stejně dobré, výtečné, jsou naše, vždyť mají za patrona Krakonoše!"

Co tomu říkáte, vážení čtenáři? Mně se to moc líbí a pokud autor svolí a nová firma bude souhlasit, uvedu přístě jeho jméno.

Ale vraťme se k historii. Po roce 1948

převzal výrobu sucharů národní podnik Lomnický průmysl trvanlivého pečiva a dětské výživy. Jeden čas se dokonce říkalo sucharům komunistické sušenky. Pres všechny ty změny měla nová firma úspěchy doma i v zahraničí. U nás v bývalé ČSSR byly suchary však k dostání jen ve vybraných prodejnách (např. Tuzex, Eso). Většina byla určena na export. Balily se do speciálních kovových ozdobných krabiček. Až přišel rok 1989 a všechno se zase změnilo. Ale o tom až přístě.

Ludmila Hnyková

Pan Kodejška v pozdějších letech při plné práci.

Víte, že...

socha svatě Barbory, zeizená před vánočními svátky roku 2002 ze zatačky V Loučkách silnice vedoucí na Horní Třídě, byla po opravě strženého sloupu podstavce nahrazena volnou pískovcovou kopií z dílny sochaře a restaurátora Jiřího Nováka, působícího na Hrubé Skále? Mistr tak na městský náklad pomohl s částečným zacezením tohoto zraněného zdejší kulturní krajiny.

mlj

před vánočními svátky jsme dostali pozvání k prohlídce prodejní výstavy výrobků zhotovených obyvateli Domova důchodců v Rokytnici nad Jizerou? V sobotu 13. prosince jsme se zvědavostí vyjely. Domov již trochu známe, navštívujeme tam své bývalé spoluobčany a sousedy. Výstava byla otevřena v 9.30 hodin. My jsme dorazily kolem desáté a již nebylo skoro co prodávat a nakupovat. Přesto jsme si i my vybraly.

Lidé, kteří pracují v tzv. chráněné dílně, žijí v domově a dokáží zhotovit a vykouzlit spoustu krásných předmětů z materiálů, které získávají od různých organizací a lidí. (I obyvatelé Vysokého přispěli a během roku sesbírali všelijaké zbytky vlny, bavlnek, kousky látek, knoflíky, mašličky a jiné věci, které stačí donést do muzea a odtud se materiál do domova doručí.) Měli jsme

možnost obdivovat plyšové medvídky, hadrové panenky, nazdobené perníky, ručně zhotovená vánoční přáníčka, z proutí pletené košíčky, podnosy, upletené a uháčkované předložky na podlahu. Stěny v domově jsou vyzdobeny krásnými tapisériemi, které si navrhli a zhotovili.

Výstava se nám moc a moc líbila. V prosinci 2004 opět na shledanou.

Jindra Kellnerová

ve Vysokém nad Jizerou a pod ně spadajících obcích bylo k 1. 1. 2004 trvale hlášeno 1356 lidí (692 mužů a 664 žen), tedy o dva více než v roce 2003? Jejich průměrný věk (uváděný dále v závorkách) vychází na 38, 5 roku.

Vysoké nad Jizerou

936 = 476 mužů + 460 žen (37, 2)

Helkovice

31 = 20 mužů + 11 žen (45, 2)

Horní Třídě

146 = 67 mužů + 79 žen (39, 2)

Sklenářice

191 = 102 mužů + 89 žen (40, 4)

Stará Ves

52 = 27 mužů + 25 žen (51, 1)

V roce 2003:

uzavřeno 11 manželství

narozeno 11 dětí

zemřelo 17 občanů

přistěhovalo se 29 občanů

odstěhovalo se 21 občanů

Domov pro seniory

19 bytů + byt domovnika
pocet obyvatel 23

V objektu byl vybudován další byt, který od října 2003 obývá paní Eva Patočková.

ih+al

(Sdružení zdravotně postižených - 5. část)

v únoru bývají u nás na horách pěkně foukanice, jako když se čerti žení? Ale 29. února 1997 byl pěkný den, nejen venku, ale i v hasičské zbrojnici, kde jsme uskutečnili IV. hudební odpoledne. Přišli a přijeli lidé bez rozdílu věku zblízka i zdáli. Pozvání přijali i přátelé z Holandska, kteří tady trávili pololetní prázdniny. Pan Bert nezná noty, ale je obdařen vzácným darem, výbornou hudební pamětí. Když páni muzikanti přehráli hodně našich písní, požádali jsme našeho hosta, zda by nám mohl také zahrát na harmoniku něco po jejích. Přání nám splnil a k našemu úžasu zahrál také naše písničky, které odposlouchal od našich muzikantů. Hudební odpoledne se vydařilo ke spokojenosti všech a přátelům z Holandska se také mezi námi líbilo. Měli s sebou i videokameru a celé to veselí si natočili.

Pokračování příště
Anna Zemanová

Podkrkonošská společnost rodičů a

přátel dětí zdravotně postižených se sidlem v Semilech pořádá dne 29. ledna 2004 v 19.00 hodin v kostele sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou benefiční koncert? Účinkovat bude pěvecký spolek Jizeran řízený sbormistrem Jiřím Kurfittem a Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra pod vedením dirigenta Karla Jakubá. Jako sólisté vystoupí Mgr. Libuše Roudnická, Maria Zaciosová, Aleš Nehněvajsa a Hans Lau. Na programu jsou skladby B. Martinů, G. P. da Palestriny, W. A. Mozarta a dalších, jakož i skladby z historických českých materiálů. Zazní také Misa Pastoralis F. X. Brixiho.

pa

,,*

*Děti mají dostat takové bohatství,
o které by nepřišly,
ani kdyby se při ztroskotání
zachránily nahé.*

Fernández de Lizardi

,,*

Školní okénko

MŠ

Odpoledne s Mikulášem

Během jednoho prosincového odpoledne, v čase předvánočním,

jme se všichni - tedy paní učitelky, kuchařky, naše milé děti a rodiče - sešli v mateřské škole na vánoční besídku. Jak už to bývá před každým takovýmto setkáním, děti se moc těšily, až se předvedou ve svém vystoupení a budou odměněny potleskem svých nejbližších. A také tentokrát se měly čím chlubit. Menší děti i předškoláci si připravili bohaté pásmo s básničkami a koledami, které si s nimi mohli zazpívat i rodiče. Starší děti dokonce zahrály na flétničky. Náš obdiv patří paním učitelkám, které celý program s dětmi trpělivě nacvičily.

Do školky také tradičně zavítal Mikuláš, aby dítkám za básničku nebo písničku rozdál sladkou nadílku. A aby toho nebylo málo, mohli se všichni přítomní zúčastnit posezení s

kterým pomáhaly také děti. A že se jim povedlo! V samém závěru pak měly maminky možnost vyrobit si adventní věnce, svícný nebo jinou výzdobu pro nastávající svátky. Setkání to bylo příjemné a myslím, že nás všechny těší, že naše ratolesti mohou docházet do takového prima prostředí.

Radka Pýchová

ZŠ

Paragraf 11/55

Žáci naší školy se v letošním roce poprvé zúčastní projektu Paragraf 11/55 (jinými slovy "za pět minut

Bylo mi už 18?

PROJEKT PARAGRAF 11/55

... dodržujeme zákony

být větší povědomí o nutnosti a užitečnosti dodržování zákonů každým jednotlivcem. Iniciátorem celé akce je sdružení Aliance Zákon 18, které bylo založeno s cílem podporovat zákon zakazující prodej tabákových výrobků osobám mladším 18 let a zvyšovat povědomí veřejnosti o tomto zákoně. Členy jsou poslanci a senátoři Parlamentu ČR, Nadace Naše dítě, Unie rodičů a jiní. Akce běží na školách už od roku 2000 a dosud v ní soutěžilo přes 7700 dětí z více než 220 škol. Letos byla oslovena i naše škola a my jsme se rozhodli, že si projekt vyzkoušíme.

Soutěžit mezi sebou budou pětiletá družstva ze 6. až 9. třídy, v pěti kolech vyplní jednoduché testy, které budou zaměřené na sankce za porušení zákonů, představí si, že jsou na místě ředitele školy či starosty města, budou řešit problémy, jako je šikana, týrání, dostupnost návykových látek atd. Na konkrétních případech budou poznávat, zda a jak došlo k porušení zákona. Vítězný tým postoupí do oblastního kola, na ně navazuje kolo krajské a vítězové se sejdou v Senátu ČR a zasoutěží si s družstvy poslanců, senátorů a novinářů.

Soutěže se jako divák může zúčastnit i každý z vás, termín konání bude včas oznámen (únor-březen). Někteří z vás bychom chtěli také oslovit jako porotce naší soutěže. Zapojit se ale můžete už nyní. Jednou z disciplín je také hra "Urči věk". Někdy prodávce těžko odhadne, jak staré dítě má před sebou a jestli mu může zakázaný výrobek prodat. Zkuste odhadnout věk dětí na obrázcích a odpovědět na

otázku, kterému z nich bylo už 18 let. Správné odpovědi najdete v příštím čísle.

Mgr. Radka Farská

ISŠ

Náš výlet do Sulzbachu

Po předchozí dohodě s paní učitelkou Křížovou stojíme 30. 11. 2003 v 6 hodin ráno ve školním vestibulu a skoro vůbec nic nevímáme. Nedochází nám, ani jak dlouho pojedeme, čím pojedeme, co nás tam čeká atd.

V 6.30 nasedáme do dálkového autobusu Karosa, který na první pohled nevzbuzuje dojem, že zvládne ujet přes 650 km. Ale co, teď už sedíme v autobusu s dobrovolnými hasiči a pěveckým sborem a všichni jedeme vstříc víkendovému dobrodružství. Po dvanáctihodinové jízdě konečně stojíme v Sulzbachu před kostelem. Zde jsme rozděleni po dvojicích do rodin a dostáváme plán na víkend. Vypadá to, že zažijeme spoustu legrace. Nemýlili jsme se. V pátek večer jdeme podle plánu do Jugendhausu. Za nenápadným názvem se schovává dům, ve kterém se koná festival Black Metal, kde vystoupily tři německé skupiny. Zde dostáváme večeři. Odcházíme docela brzy, jelikož máme na sobotu velmi náročný program. V sobotu ráno se po vydatné snídani scházíme před kostelem a jedeme vstříc nákupnímu

středisku Taunus, kde strávíme celé dopoledne. Ovšem ne všichni mají z nákupu velkou radost. Naštěstí i nákup dopoledne někdy končí, a tak jedeme zpátky do Sulzbachu na vánoční trhy. Na vánočních trzích je mnoho a mnoho zboží a jídla. Všude samé hranolky, svařené víno. Jsou zde také čeští hasiči a tři slávy české kuchyně sejkorami, které se staly našim obědem. Je odpoledne a my jedeme vlakem na frankfurtské letiště, cestou nás doprovází mladý Němec, který se o nás celé odpoledne stará a nemá to zrovna jednoduché. Po důkladné prohlídce nastupujeme do autobusu a vydáváme se na prohlídku letiště. Vidíme starty a odlety mnoha letadel, ale nejvíce nás zaujala letadla typu Boeing 747. Rozloha letiště je obrovská a prohlídka více než rozsáhlá. Možná až příliš.

Po příjezdu do Sulzbachu jdeme na malý okamžik do rodin, s rozhodnutím, že se později sejdem na vánočním trhu a pojedeme s německou mládeží do Frankfurtu nad Mohanem na tamější trhy. Trhy jsou velmi zajímavé a možnosti nákupu omezují jen naše penězky. Německá mládež prohlašuje, že bychom měli poznat také nějakou německou hospůdku. Vidíme, jak se pivo nalévá do dvoudecilitrových skleniček, jak pijí určitý druh alkoholu ze skleničky brčkem. Naši němečtí průvodci nás pozvali, a tak si dáváme limonádu. Do Sulzbachu se vracíme asi v půl druhé ráno. Nedělní dopoledne trávíme v rodině, kde má každá dvojice individuální program. Scházíme se až k společnému obědu,

jsou pro nás připraveny švédské stoly. Po chutném obědě jedeme do kina na animovaný film Hledá se Nemo. Pak jsme pozváni do McDonaldu. Večer si ještě poslechneme vánoční koncert českého sboru, rozloučíme se, poděkujeme našim hostitelům a poté se vydáváme na zpáteční cestu. Cesta zpátky je klidná, nedostáváme se do žádné dopravní zácpy a na hranicích nás pouštějí, asi proto, že vypadáme důvěryhodně. Závěrem bych chtěl poděkovat dobrovolným hasičům a pěveckému sboru, že nás vzali s sebou. A hlavně bych chtěl poděkovat naší paní učitelce, že to s námi vydržela. Doufám, že budu moci zase někdy s nimi vyjet.

Zdeněk Fejfar, II. OA

Umění člověka zkrásňuje a brání mu být špatný.

Walther

Z KULTURY

DIVADELNÍ KUKÁTKO

Divadelní vánoční dárek

V minulém čísle jsme vás informovali o divadelním představení, které chystá DS Krakonoš na Vánoce. Víte tedy, že to byla detektivka Dvoji hra od Roberta Thomase. Řekla bych spíš, že to byla troji hra - ta Dvoji se odehrávala na jevišti a s námi diváky to celý večer jen hrálo, jak jsme se bavili, smáli, tleskali po každém vtipném výstupu, a to byly vlastně všechny. Všem účinkujícím patří dík, těm na jevišti i těm za kulisami. Divadlo se jim podařilo, všem se líbilo, byl to skutečně slavnostní dárek k Vánocům. I ty květiny na zakončení byly na místě.

Úplně dokonale představení to však přece nebylo. Co mě moc překvapilo, negativně, že sál nebyl jako obvykle při premiérách, zejména vánočních, tak "nabitý", jak jsme zvyklí. To jsem zcela nepochopila. Hráli přece Vysočáci, nikoli hosté (ty naše obecenstvo tak moc nemiluje), byla to skupina známých a oblíbených ochotníků, v jejichž podání jsme již zhlédli Charleyovu tetu a Sluhu dvou pánů a o nichž víme, že za poměrně krátkou dobu, co hrají v tomto známém obsazení, sehráli mnoho představení po celé republice. První repríza 26. 12. oslovila už téměř plný sál a věřím, že druhá v sobotu 10.

ledna přivábí diváků ještě víc. Přejeme všem hodně elánu do další práce a věříme, že na letošním KDP ve Vysokém se objeví i jejich Dvoji hra.

Ludmila Hnyková

PS Při druhé premiéře byl sál v Krakonoši úplně vyprodaný.

Óda na sloveso těšiti se

Říkáš-li "těším se"
září ti oči
jak světla na stromku
je svátek světla
a z hvězd se hlava točí
hřeje nora v lese
i střecha na domku.

Říkáš-li "těším se"
ústa se podobají zralým malinám
jsou klíčkem ke dnům přístín
jsou stuhou na dárku
zatímco touha letí bůhví kam.

Je jedno na co se těšíš
na hodné či na málo
a zklameš-li se
proč hlavu věšíš
vždyť těšení ti zůstalo...

dr. Zdeňka Vaněčková

Novinky městské knihovny

1. část

Pro ženy

D. Smithová: Místo zvané domov
S. Carrollová: Dohazovač
J. Blakeová: Anděl se špatnou pověstí

H. Pawłowska: Banánové chybičky (humor)
C. Coulterová: Divoká hvězda
E. Lowellová: Nefritový ostrov
N. Robertsonová: Srdcová dáma (detektivní)
B. Smallová: Výchova lady Lucindy (erotika)
R. Deforgesová: Modrý bicykl (válečná rodinná saga)
J. Gouldová: Rapsodie
J. Collinsonová: Vzrušení
K. Hannahová: Na mystickém jezeře, Andělské vodopády
F. Roe: Doktoři a jejich ženy
B. Woodová: Hippokratova přísaha, Věštyně (napínavé, z archeologického prostředí)
S. Monyová: Konkurs na milence
J. Smileyová: Tisíc akrů (rodinná farma)
M. Keyesová: Poslední šance
C. Proctorová: Šepot nebes
M. Cunninghamová: Hodiny
J. Bryndová: Máslo na hlavě (humor)
M. Váňová: Tereza (humor)

Válečné

W. Breuer: Tajné příběhy II. světové války 1, 2 (Přísně tajné)
L. St. a klamy II. světové války, Tajné mise II. světové války
W. Szpilman: Pianista (ghetto)
V. Fischl: Trojpovídka o dluzích (koncentrační tábor)

Humor

B. a A. Peaseovi: Proč muži lžou a ženy plačou
Proč muži neposlouchají a ženy neumí hledat v mapách
I. Kraus: Udělej mi tichoučko!

(povídky)
P. Šabach: Čtyři muži na vodě aneb Opilé banány se vrací
Rozhovory s andělem (povídky)
M. Page: Jak jsem se stal hlupákem
Nonsense (poezie)

Dobrodružné

W. Smith: Hromobití, Modrý horizont, Volání ďábla
K. McClure: Chameleon (lékařský thriller)
P. Watt: Pláč ve tmě
F. Forsyth: Kvintet (povídky)
M. J. Putneyová: Ohnivá feka
D. Ball: Říše písku (historické)
P. Georgeová: Dítě jitra (historie - Egypt)
T. Clancy: Jasně nebezpečí

Cestopisy

R. Erml: Zuzanka a tibetské velehory
L. Špillarová: Oceánie
Procházka po krajích České republiky
O. Ulč: Kam slápe česká noha

Průvodci

Londýn
Španělsko

Pokračování přístě
Iva Rehořová

Z HISTORIE dávne i nedávne

Rok 1915

Pokračování

Na oslavu dobytí Lvova 29. 6. služby Boží. Sucho. Dne 17. 7. liják a krupobití. Větrná smršť táhnoucí se od Koziny k Mlýnkům. Vyvrátilo spousty dříví v lese. Za oběť padla i památná hruška u Kozákových blíž. Dne 15. 7. ukončení školního roku v sále radnice. Dětská slavnost - výjev hold císaři aranzoval akad. malíř mistr Muttich. Opakovalo se v neděli. Přijeli hosté, okresní hejtmán, školní inspektor a okresní lékař. Dne 6. 8. padla Varšava do našich rukou. Opět domy vyzdobeny prapory a zaslán domy loyální projev. Dne 18. 8. slavnostní mše na narozeniny Jeho Veličenstva. Účast obecního zastupitelstva. Dne 28. 8. odvod ročníků 1865-1872 - šlo 61 strejců a z nich odvedli 33. Dne 5. 9. velký vítr a dešť, vyvrácené stromy, v Jablonecku povodeň. Zavedeny státní chlebové lístky. Drahoty stoupá. Další narukování dobrobranců.

Rok 1916

V lednu se střídají deště se sněhem. Dne 19. a 20. veliké vánice a mraz. Zdraženo pivo a káva. Dne 27. 2. vydatné dětské závody za účasti hostů odjinud. Nucený nákup obilí. Duben - krásné počasí. V noci z 30. 4.

na 1. 5. posunuty hodiny o 1 hodinu dopředu z nařízení vládního kvůli ušetření světla v noci. Na IV. válečnou půjčku vybráno ve Výsockém 59.400 K. Dne 26. 5. velká bouřka. Blesk rozčísil třešni u domu 243 a kůra z kmene byla oloupena. Obec koupila sud sádla a prodávala občanům 1 kg za 8 K. Na osobu přiřknuto 20 dg. Dne 9. 6. koupila obec na veřejné dražbě Vojákův mlýn za 18.800 K. Za zatímního hlídače dán tam z chudobince Tomeš. Ve Třetí blesk zapálil stodolu. Prý tam bylo obilí, mouka a petrolej. Lidé se smáli, že co nemohly najít rekvisici komise, našel hrom. Trhy dobytých zanikly, ježto volné obchodování dobytím jest zakázáno. Lístky na kávu - lidé praží obilí. Rekvisice dobytka. Špatné žné. Dne 21. 9. naposled zvonily věžní zvony. Dne 22. 9. přijeli čtyři muži a začali zvony rozbíjet k vojenské potřebě. Rány do velkého zvonu se přišemě rozléhaly. Zvony pak byly vylyty a zváženy, z velkého bylo 905 kg a z malého 200 kg. Prostřední poledník zde nechali. Dne 1. 10. se postrčily hodiny o hodinu nazpět, takže byl normální čas. Dne 22. 11. černé prapory na veřejných budovách k úmrtí císaře Františka Josefa I. Není petrolej, takže obec nemůže v uličních lampách svítit. Nouze o uhlí. Později přiděly petroleje do každé rodiny. Kabinetní kanceláři Jeho Veličenstva Karla I. zaslán blahopřejný dopis a domy vyzdobeny prapory.

*Pokračování přístě
Iva Řehořová*

..*

*Největší zločin, který známe, je ten,
když někdo druhému zabije kus
života*

*ám, že ho omezuje, znemožňuje mu
rozlet,
brání jeho svobodnému prožívání,
ale na tento zločin nikde na světě
není paragrafu.*

Ladislav Fuks

..*

Měli kliku. Kdo? Kramář a Rašín

3. závěrečná část

Dle §... se nalézá ztráta akademické hodnosti doktora práv u Dra Karla Kramáře a Dra Aloise Rašína. Dle §... stanoví se pořadí provedení trestu takto:

1. Vincenc Červinka,
2. Josef Zamazal,
3. Dr. Alois Rašín,
4. Dr. Karel Kramář.

Dne 7. 6. 1916 se stěhovali do společné vazby. Dr. Kramář zůstal v samovazbě. Dne 11. 6. ještě četli rozsudek o 634 stranách. Dr. Kömer má v 8 dnech být hotov s provedením zmateční stížnosti na rozsudek. Přišel rozkaz, že se nesmí víc prokouřit než 1 K týdně. Dne 21. 10. byl ministerský předseda hrabě Karel Stürgel při obědi v hotelu ve Vídni zastřelen. Odpoledne téhož dne byl ohlášen k audienci u císaře, kterého

chtěl žádati o milost pro odsouzené. Jak by asi pochozil? Dne 14. 11. začalo líčení u Nejvyššího vojenského soudu. Po osmidenámi líčení dne 20. 11. byl rozsudek smrti potvrzen. Císař František Josef I. zemřel 21. 11. Arcivévoda Bedřich, který hned po vynesení rozsudku se odebíral k císaři, nemohl již dosáhnout potvrzení rozsudku smrti, poněvadž císař byl již v agonii. Jak by to dopadlo nyní?

Dne 5. 1. 1917 ohlášeno rozhodnutí Nejvyššího soudu. Zmateční stížnost byla zamítnuta a rozsudek smrti potvrzen. Týž den nový císař Karel I. udělil milost a změnil trest smrti v žalář: Kramář 15 let (někde se uvádí 20), Rašín 10 let, Červinka 6 let, Zamazal 6 let. Dne 7. 1. převoz do garnisonního vězení. Měli bydlit všichni čtyři pohromadě, ale Dr. Kramář nechtěl. Dne 9. 2. oznámeno, že 10. 2. nastoupí trest: Kramář a Rašín ve vojenské trestnici v Möllersdorfu, Červinka a Zamazal v Komárně. V Möllersdorfu byly strašné poměry. Ze 450 trestanců bylo 183 nemocných, nemocnice byla přeplněna. Do konce června zemřelo 120 vězňů. Příčina - hlad. Průběh věznění by vydal na samostatný článek. Dne 11. 7. 1917 nová úplná milost. Naši vězni se vrátili do Prahy a okamžitě pokračovali v práci v Maffii. Dočkali se převratu v roce 1918. Kramář se stal prvním předsedou vlády ČSR a Rašín ministrem financí. Nebezpečí ze strany Rakouska pomínulo, ale jeho štafetu převzali domácí násilníci. Oba naši přední politici se stali cílem

atentátů. Kramář měl ještě štěstí, střelu z pistole zadřela nadíla prkénice v jeho kabátu. Rašín to štěstí neměl. Dne 5. 1. 1923 ho zasáhl dvěma ranami z revolveru 19letý anarchista Josef Šoupal. Střela prošla mchou s následným ochrnutím obou nohou a břišních orgánů. Rašín bojoval několik týdnů o život. Marně. Dne 18. 2. 1923 zemřel. Pachatelů udělil soud 18 let těžkého žaláře. Vězeň byl vzpurný, drzý, stále proti němu protestoval. Propuštěn byl v roce 1943. Zemřel koncem padesátých let.

*S použitím Paměti Aloise Rašina
zpracoval Jaromír Kavan*

Paměti legionáře

7. část

Čase, čase, který větrem svého
pospěchu pročešáváš už mé šediny,
tady tě mohu zastavit aspoň na
chvilku. U vzpomínek. U toho
vláčenka, jež spojuje mnohé, čím
jsem žil a čím jsem spjat až do svého
stáří a co na dně mé duše zůstává jako
úsměv mého krátkého mládí...

Mým toužebným přáním bylo, abych si mohl, až dorostu, zahrát v orchestrálním sdružení. Nebo - ach!!! - takhle o půlnoci jako sólista!!! Jat takovýmito ctižádostivými tužbami přišli jsme se nejednou při bláhoვნ snění, v němž jsem se viděl na slavnostně osvětleném pódiu a duševním sluchem jsem se slyšel hrát ty nejobtížnější pasáže. A duševním zrakem jsem viděl ve všeřetelém

hlédí vedle maminky také oba strýce - Doubalika a Vodseďálka - pana učitele Zajíčku a Schováňka, všechny své spolužáky, hlavně však... Jarmilku Slávikovou (dceru našeho tridního), kterou jsem - ach!!! - tajně miloval... Ukláněl jsem se za bouřlivého potlesku hlédící s směrem k Jarmice vždy s rukou na srdci. Všechny takové a podobné vizuální představy zůstaly však jen krásnými sny. I na ně však vzpomínám nikoliv bez dojetí. I ony tvořily klípkové trpení záračného občana, na němž byla usádna ušlechtilá touha po dosažení vysněných cílů...

Taková klučkovská "tajná láska" nebyla jen záležitostí chvilkovou. Ona vrůstala do všech činů, do myšlení a čtení každého takového Dona Quijota. Vzdor tomu se však nezdař, že by jeho Dulcinea byla někdy podobnými city uchvátna, a proto nemohu zaznamenat nic ofensivního, čím se takové střetnutí citů někdy vyznačuje. Vím ale bezpečně, že existence našich tajných lásek měly vliv na všechny naše "rekovné" činy, jimiž jsme se domnívali naše Dulciney oslňovat. Takových rekovných činů byla celá dlouhá řada. Bylo mezi nimi různé zavedení, vzpomínkové války, různé darebáctví a také rvačky (přihlížela-li náhodou Dulcinea, byly velmi, velmi dramatické...)

V zimě jsme měli mnoho příležitostí vyznamenávat se v turnajích lyžařských a ve skocích z můstku. Při jednom z těch skokanských závodů chtěl jsem se pochlubit nacvičenou

parádkou. Vjel jsem však špičkou do drátěného pletiva zavátého továrního plotu. Plot vydržel, nevydržela však lyže, a tak bych mállem zůstal do konce zimy bez pýkyně. Doma totiž kromě herdy do zad a pár pohlavků dostalo se mi i energického ujištění, že jiné lyže už nedostanu. Maminka je však tajně došla k panu Bartoňovi na správkou, a tak ještě v téměř tůhlu jsem ve svých exhibicích mohl pokračovat. Ta moje maminka! Jak ona se veřovala do mých klukovských radostí a zklamání a jak sežila, aby ty skrovné možnosti, které nám život v našich poměrech dovoľoval, nebyly zbytečně ochuzovány.

Pokračování níže

Bohumil Doležal, zpracoval

Ladislava Hřivková

● ● ●

Ve vzpomínkách si udělejte občas úklid:

*vymeřte zbytečně, spalte chmurné,
oprašte příjemné
a vyleštíte radostné zážitky své
minulosti.*

Anatole France

* * *

Jak koruny padaly z nebe

S podzimem skončily venkovní práce a sezonní dělníci šli někde "melouchy".

aby přinesli domů nějakou tu korunu. A čekali, až se od hor začnou stahovat sněhové mraky a začne padat sníh. U kovárny stály připravené pluh, dřevěný, s těžkým kováním. Ramena pluhu se dala rozevřít do potřebné šířky. Malý tahal jeden pár koní, do velkého se zapřahaly tři až čtyři páry. Pro sedláky to byl vítaný výdělek. Koně i v zimě potřebovali pohyb a přitom ještě vydělávali peníze. A v zimních postrojích ovesných rolníků bylo pak ten rolníkovský koncert slyšet už zdaleka. Když začalo sněžit, přinesli si tatínek lopatu - dělal mu je na míru kovář pan Tvaroh - nahál ji nad plotnou a hodně namazal parafinem nebo jen svíčkou, to aby se na ni nelepil sníh. A říkal: "Jen ať chumelí, to nám z nebe padají koruny." Cestář sháněl chlapy na házení, vyjeli pluh. Když ale začala pořádná vysoká fúťe a jediným dopravním prostředkem byly lyže, muselo se počkat, až se počasi umoudří. Pro poštu jezdili listonoši na lyžích s rukavkami na zádech až tam, kam se autobus dostal. A obchodníci se včas zásobili. Čistit silnice nemělo cenu, sníh zas hned všechno zavalí. Když se vtr útlí, vyžehlí nejedvř cestu koním, aby mohl vyjet pluh. A za pluhem házeli odhazovači nahnutý sníh, aby se pluh mohl roztahovat do šířky. V místech, kde dělalo největší návěje, jako třeba v Jirově kolenu, byly až několik metrů vysoké bariéry. Tam házeli na patra, to nejedvř odhazeli sníh nahore, aby se tam odzdořa měl kam házet. Dřina, kterou si už dnes při moderní technice těžko předstávíme.

Tenkrát ale, když udělalo pořádnou "zejmnu", chlapi si líbovali, že bude práce až do jara. A pak že peníze nepadají z nebe.

Anna Čerová

CESTUJ, CESTUJEŠ, CESTUJEME

3. část Bolívie

Rozloha: 1,098.581 km² = 13,9x větší než ČR
Obyvatelstvo: 7,6 milionu, převážně Indiáni Kečuoové a Ajmarové
Měna: 1 Boliviano = 100 centavos (1 USD = 735 Bolivianů)

Od chilsko-bolivijské hranice sjíždíme z 4.660 m na Altiplano, které je 3.700 m n. m. a pokračujeme po této poměrně pusté náhorní planině 200 km, až přijedeme k roklí 400 m hluboké a v této roklí je hlavní město La Paz (politicky je hlavním městem Sucre). Podobně jako v Chile se v autobuse sepisují protokoly, kdo jede, ty se odevzdávají kontrolujícím policistům po cestě, ale cestující nikdo neobtěžuje. V La Pazu jsou po všech stránkách domky nad sebou až k úrovní Altiplana. Ještě večer jsme zavolali dr. Hugo Berrioze, který má cestovní kancelář, ale dopoledne operuje v nemocnici, potom má domek pod Huayna Potosí, dva landrovery, horské vůdce, půjčovnu vybavení, kuchárku a vše, co je nutné

k výstupu na naši první šestistícovku. Další den se již přesouváme pod kopec a dopoledne nás zkoušejí, jak se umíme pohybovat v mačkách po ledovci. Další den výstup do základního tábora 5.200 metrů, tam nám vynesli stany a po badičku o půlnoci již v 01 hodin vyrážíme. Ženou nás a již v 5.15 jsme na vrcholu Cerro Huayna Potosí - 6.088 m. V ruksaku nám zamrzla voda, takže mohlo být -5 až -8 °C a vitr kolem 40 km/hod., což působí prochlazení jako -24 °C. Jsme oblečení dobře, ale čekat do 6.00 hod. na východ slunce nemůžeme, proto fotky s bleskem a zajištění sestupujeme (posledních 200 výškových metrů byl svah 45-60 °). Jakmile vyjde slunce, vychutnáváme krajinu. Po návratu do La Pazu pokračujeme autobusem do Copacabany na břehu jezera Titicaca, které má 8.500 km², pro představu je to dvojnásobná rozloha Libereckého kraje. Je ve výšce 3.800 m n. m. Hloubka 284 m a čistá voda, ale někdo se nekoupe, neboť je 9 °C teple. Pak jedeme člunem na ostrov Slunce na dva dny. Je tam rodiště inckého náčelníka Manco Capac. Po návratu do Copacabany, podle které je nazvána pláž v brazilském Rio de Janeiro, jedeme autobusem kolem jezera do Peru, kde leží polka jezera Titicaca. Celkový dojem z Bolívie je také dobrý. Bolívie není tak bohatá jako Chile, ale bylo bezpečné, domorodci se chovají k turistům slušně. Takže přistě budeme již v Peru.

Pavel Berka

SPORT

Zprávy Ski klubu

Do svazových oslav 100 let lyžování bylo zahrnuto setkání a pietní akt u hrobu zakladatele SL Fideliho učitele z Dolní Šašpanice Jana Buchara na jilemnickém hřbitově 19. listopadu. Téhož dne se uskutečnilo setkání zástupců dvou zakládajících, dohned působících klubů, tzn. našeho vysokého a ČKS Ski z Jilemnice, před pamětní deskou připomínající 21. listopad roku 1903 v Jablonci nad Jizerou. Položením věnce, účastí členů výboru s praporem našeho klubu, a zásluhou Pavla Berký i praporem svazovým, a konečně i projevy předsedy Džoubalíka na obou setkáních jsme sice Jilemnickému trochu zaskočili, ale o to slavnostněji a důstojněji obě setkání proběhla.

Na 21. listopad přišlo pozvání pro naše zástupce na slavnostní mezinárodní zasedání v pražském Karolinu. Jiřímu Džoubalíkovi st. se dostalo cti pozdravit všechny přítomné za oba dva zakládající kluby, Vysoké nad Jizerou i Jilemnici. Navštívili jsme také výstavu Čáry na sněhu, obdivovali vystavené exponáty, mnohé zapůjčené vysokým muzeem, a zapsali zdraví klubu do knihy návštěv. (Alespoň polovina vystavovaných cen tehdy nejúspěšnějších závodníků Království českého pocházela z naší

radosti z mistrovských závodů konaných ve Vysokém. Není divu, vždyť z jedenácti pořádaných se jich sedm konalo u nás.)

Dne 29. listopadu v Kramářově vile, dnes hotelu Větrov, se oslavovalo znovu. Krkonošský svaz lyžařů nás pověřil pořádáním jednání zástupců jednotlivých oddílů a klubů, spojeného s významným zasloužilých členů. Z našich činovníků obdrželi diplomy a odznaky SL ČR pánové Zita, Buchar, Seidl a Vašíček. Program jsme zajišťovali vedením schůze, čtením z ročenky pražského Ski klubu přímo slovy Josefa Rösslera-Ořovského o tom, jak vůbec se lyže do Čech dostaly, jak se prvně v Praze lyžovalo, kterak vznikl Svaz lyžařů, ale i vzpomínkou na tehdy nepohostinnější město Krkonoš, Vysoké nad Jizerou. Ve velmi pěkném prostředí nemohly chybět poudačky Slávky Hubačkové ani živá hudba. Nadsené přijat byl autentický zápis vysokých rozhodčích v podání Ing. Hejrala z roku 1906, kde řešen protest významného závodníka Krause vůči mistru Hančovi. Díky výbornému programu, dobré prezentaci městského zastupitelstva a pana starosty, zastoupeného mistrostarostou panem Ing. Kellnerem, ale především díky ochotnému personálu hotelu Větrov v čele s vedoucím panem Danielem odjžděli účastníci slavnosti a představitelé Svazu lyžařů z Vysokého nadmíru spokojeni. Děkuje.

Na výroční schůzi 6. prosince ební

hodnotila členská základna Ski klubu uplynulé volební období a jednu z neúspěšnějších závodních sezón. Z jednotlivých zpráv o činnosti, hospodaření a úseků byl, vedle pěkných výsledků starších záků SASKY a Prokápka, dorostence Havla a především Petra Nesvadby, z mužů Vějnara a Tomička a z úseku AD Jakuba Pohanky, pochopitelně nejvýše hodnocen mistrovský titul Lucie Šaldové. Pochvalná slova zazněla i na adresu rozhodčích, pořadatelů a především trenérů. V oslavujícím roce vysokého a svazového lyžování se vedení klubu mělo skutečně čím chlubit.

Jelikož po čtyřech letech vypršel mandát členům výboru, bylo přikročeno k volbám, z kterých vzešlo nové vedení klubu ve složení: Jiří Doubalík st. jako předseda, místopředseda Jaroslav Kučera a členové Ing. Jiří Bartoš, Josef Buchar, Ing. Josef Hejral, František Mejnar, Petra Pohanková, Zdeněk Seidl a Pavel Šalda ml.

Prvním pořadatelským úkolem Ski klubu se mělo stát Vysoké kritérium ke konci roku, ale nedostatek sněhu snahu zmařil. Až 3. ledna na nepříliš vysoké sněhové pokrývce za nemalého úsilí se podařilo uspořádat mezikrajské závody žactva v běhu. Výhodná poloha Vysokého a známá pořadatelská zdatnost přilákala na náš běžecký stadion a dobře upravené tratě nebyvalé množství startujících, které mimo dobré výsledky potěšilo i hezké, slunečné počasí. (Kéž by stejné pěkné bývalo bylo o závodech Po staru.)

Největšími závody se mají v posledních únorových dnech v našem běžeckém areálu stát republikové pohárové závody ve sprintu. Očekáváme účast nejlepších závodníků a naší pořadatelskou snahou bude samozřejmě obstat se cti. Tak, jak v poslední době jsou na to od nás ve Vysokém nad Jizerou ostatní běžecké oddíly, kluby i veřejnost zvyklí.

Za výbor Ski klubu Jiří Doubalík st.

PS Výbor Ski klubu děkuje touto cestou městskému zastupitelstvu za finanční příspěvek k pokrytí části nákladů na oslavy 100 let lyžování.

KČT

Zamykání cest 22. listopadu 2003

Trasa měřila 24 km: Vysoké nad Jizerou - Vojtěšice - u Míků zastávka s občerstvením - Hejlov - u Hásků další posezení s občerstvením - Stráž - Jablonec nad Jizerou - Vysoké nad Jizerou. Účast 42 příznivců turistiky s rozmezím věku od 3 do 70 let. Šlo se v několika skupinách. Počasí nic moc. Sluníčka jenom trocha, daleko víc mlhy a větru, ale to nám na náladě neubralo.

Na Štěpána na Štěpánku 26. prosince 2003

Akce se zúčastnilo 12 turistů. Počasí bylo dobré s krásnými výhledy a to ještě vylepšilo vánoční náladu.

Výroční schůze 27. prosince 2003

Scházíme se ke zhodnocení naší celoroční práce. Zpráva o činnosti, statistika o zdoláních kilometrů a výhled do roku 2004. Pak následovalo vyprávění a videozáznam Ing. Josefa Hejrala o jeho pracovní cestě do Indie. Příjemné posezení zakončujeme videem ze sjetí řeky Ohře. Rozcházíme se s plánem "Do roku 2004 hodně "ujítých" kilometrů v plném zdraví".

Na běžkách na Štěpánku 1. ledna 2004

Tradičního zahájení se zúčastnilo 24 příznivců turistiky. Počasí bylo na jedničku, tak nám sezona začíná dobře.

Jiří Libal

..*

*Kdo umí brát, leč i dává a nemyslí,
že tím ztrácí,
strach nezná, v šarvátce mírnost
však volí radši,
mínění druhých si věří a dobro
zem neoplácí -
ten v životě dostane všechno, co
srdce ráčí.*

Sakja-pandita

..*

Společenská kronika

Sňatek

22. 11. 2003 Blanka Vodseďálková a Tomáš Neumann, oba z Příchovic
29. 11. 2003 Nataša Svobodová a Jaroslav Mazánek, oba z Rudné, okres Praha
29. 11. 2003 Stanislava Haasová a Petr Šilhán, oba z Vysokého nad Jizerou (v Jablonci nad Jizerou)
10. 12. 2003 Alena Klčová a Jaroslav Müller, oba z Vysokého nad Jizerou
13. 12. 2003 Dana Kotrbová a Jaromír Rubák, oba z Železného Brodu

Hodně štěstí!

Narození

Dne 24. 11. 2003 se manželům Zuzaně a Františku Lupkovým z

Vysokého nad Jizerou narodila
dcerka **Iveta**.

Dne 1. 12. 2003 se manželům **Haně** a
Václavu Šlaufovým z Vysokého nad
Jizerou narodil syn **Václav**.

Dne 27. 12. 2003 se manželům
Kateřině a **Martinu Šindelkovým**
ze Staré Vsi narodil syn **Štěpán**.

Dne 3. 1. 2004 se **Petře Plašilové** z
Rokytnice nad Jizerou a **Tomáši**
Seidlovi z Vysokého nad Jizerou
narodila dcerka **Elžka Seidlová**.

Hodně zdraví a štěstí!

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jaroslava Francová 82 let
Jarmila Patočková 81 let
Karel Bartoníček 80 let
Hana Širová 78 let
Današe Martincová 71 let
Bohumír Hajný 86 let
Věra Voříšková 86 let
Milada Bažantová 78 let
Júlie Hladíková 76 let
Josef Bartoníček 74 let
Štefánia Nečásková 74 let
Věra Rónová 74 let
Karel Haas 73 let
Josef Buchar 71 let
Milada Dlabolová 70 let

Horní Tříč

Čestmír Slavík 79 let
Marie Hladíková 76 let
Alenka Vránová 71 let
Marta Bartoňová 85 let
Ludmila Stehliková 85 let
Miloš Hrubý 80 let

Josef Škoda 80 let
Anna Vránová 76 let

Sklenařice

Ludmila Habová 91 let
Marian Stochel 83 let
Ladislav Metelka 81 let
Eva Kavánová 74 let
František Patočka 73 let
Milena Patočková 71 let
Bohumil Vondrák 85 let
Josef Nosek 72 let

Stará Ves

Josef Filounek 73 let
Današka Vodsedálková 70 let
Marie Janoušková 83 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

Dne 22. 11. 2003 zemřela pani
Jarmila Hartychová ze Sklenařic ve
věku 68 let.

Dne 3. 1. 2004 zemřela pani
Miloslava Kvardová, rozená
Hartigová ze Staré Vsi, ve věku
nedožitých 77 let.

*Všem pozostalým vyjadřujeme
upřímnou soustrast.*

*Co nebolí - to není život,
co nepomijí - to není štěstí.*

Ivo Andrič

Znáte své město?

obrázkový seriál k zamyšlení

Bývalý domek pana Kučery kartáčníka, dnešní majitel rodina Kučerova.

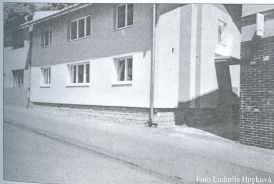

Foto Ludmila Hnyková

Bývalý chudinec, dnešní majitel rodina Radka Rakuse z Prahy.

Foto Vladimír Bartoš

Znak města a prapor města dle návrhu p. Stanislava Kasíka.

INZERCE

**Firma DARRE s.r.o. - výrobce nábytku,
Jablonec nad Jizerou
přijme:**

asistentka jednatele

Základní požadavky:

- úplné střední vzdělání
- znalost práce na PC - Win,
- organizační a komunikační schopnosti
- znalost NJ vítána

obchodní referent(ka)

Základní požadavky:

- úplné střední vzdělání
- znalost práce na PC
- organizační a komunikační schopnosti
- znalost NJ nutná

Nástup možný ihned

Bližší informace na tel. 481591166, 481591186
Případně při osobní návštěvě.

Cílová zastávka	Odjezdy ze zastávky Vysoké nad Jizerou																			
Semily	stanice	X	X	31	X	27	X	X	X	27	X	40	①	45	X	⑧	74			
náměstí	Odjezd	4.40	4.50	5.34	6.25	6.45	7.24	8.00	8.30	9.25	12.25									
	Příjezd	5.23	5.19	6.17	7.04	7.15	7.52	8.26	8.56	10.08	12.48									
	X	X	27	①	37	X	27	X	⑧	55	⑧	55	⑧	13	⑧	19	X	27	X	40
	12.50	12.55	13.15	13.50	14.56	15.08	15.08	15.08	15.25	15.25	16.00									
	13.33	13.22	13.42	14.15	15.27	15.27	15.27	15.26	16.04	16.03	16.25									
	⑦	37	+	24																
	16.15	16.25																		
	16.49	16.45																		
Turnov	stanice																			
žel. stanice	X	31	⑧	75	①	37	⑧	55	⑧	19	⑦	37								
	Odjezd	4.50	12.25	13.15	15.08	15.25	16.15													
	Příjezd	6.07	13.30	14.25	16.05	16.42	17.30													

① jede v pondělí

② jede v úterý

③ jede ve středu

⑤ jede v pátek

⑥ jede v sobotu

⑦ jede v neděli

10 nejede 24.12., 31.12.

13 nejede 1.5.2004, 8.5.2004

19 jede také 25.12.2003, 26.12.200, 1.1.2004, 11.4.2004, 4.7.2004, 5.7.2004, 26.9.2004, 28.10.2004, 17.11.2004

24 nejede 24.12.

27 nejede od 22.12.2003 do 2.1.2004

31 nejede 31.12.

38 jede od 7.7.2004 do 25.8.2004

40 nejede od 22.12.2003 do 2.1.2004, 30.1.2004, od 9.2.2004 do 13.2.2004, od 8.4.2004 do 9.4.2004, od 1.7.2004 do 31.8.2004, 27.9.2004, od 27.10.2004 do 29.10.2004

45 jede také 13.4.2004, 29.9.2004, nejede 22.12.2003, 29.12.2003, 9.2.2004, 12.4.2004, od 1.7.2004 do 31.8.2004, 27.9.2004

55 jede 20.12.2003, od 3.4.2004 do 11.12.2004, jede také 28.10.2004, 17.11.2004, nejede 1.5.2004, 19.6.2004

62 jede od 5.6.2004 do 26.9.2004

67 jede také 12.4.2004, 6.7.2004, 28.9.2004, nejede 11.4.2004, 4.7.2004

69 jede jen 31.12.

75 jede také 29.1.2004, nejede 26.12.2003, 2.1.2004, 29.10.2004

+ jede v neděli a ve státem uznané svátky

X jede v pracovních dnech